

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Eleny Závadskej, členiek JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **P. F.**, bytom v L., Š. M. R. Š. č. X., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o starobný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 2. februára 2010, č. k. 20Sd/201/2009-37, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd rozsudok Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 2. februára 2010, č. k. 20Sd /201/2009-37, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 2. februára 2010 č. k. 20Sd/201/2009-37 potvrdil rozhodnutie zo 16. júna 2009 číslo X., ktorým odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku ku dňu 21. marca 2009 preto, že hoci v uvedený deň dovŕšil 62 rokov veku, nebol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov, ale len 10 rokov a 213 dní.

Krajský súd potvrdil aj rozhodnutie z 22. januára 2010 číslo X., ktorým odporkyňa opätovne zamietla žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok navrhovateľa, lebo aj po

zhodnotení doby vojenského cvičenia v čase od 24. novembra 1976 do 14. decembra 1976 v Československej ľudovej armáde na základe dodatočne Ministerstva obrany Slovenskej republiky z 11. septembra 2009, doručeného odporkyňi 18. septembra 2009 navrhovateľ nepreukázal, že do 21. marca 2009 získal potrebnú dobu 15. rokov dôchodkového poistenia, ale získal len 10 rokov a 234 dní dôchodkového poistenia.

Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ nepredložil hodnoverné doklady o získaní potrebnej doby dôchodkového poistenia pre vznik nároku na starobný dôchodok, krajský súd napadnuté rozhodnutie odporkyne v spojení so zmenovým rozhodnutím, potvrdil ako vecne správne.

Proti tomuto rozsudku sa navrhovateľ včas odvolal. Žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť a priznať mu starobný dôchodok, čo zodpovedá čl. 152 ods. 1 aj 4, čl. 144 ods. 2 a čl. 39 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Odporkyňa vo vyjadrení na odvolanie navrhla rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správne.

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP a § 250s OSP v spojení s § 250l OSP a 246c OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 65 ods. 1, 2 a 8 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“), účinného od 1. januára 2008 (v znení zákona č. 555/2007 Z. z.) poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek.

Dôchodkový vek je 62 rokov veku poistenca, ak tento zákon neustanovuje inak. Rok dôchodkového poistenia je 365 dní dôchodkového poistenia.

Zo spisov vyplýva, že navrhovateľ 21. mája 2009 žiadal priznať starobný dôchodok od 21. marca 2009, kedy dovŕšil 62 rokov a tak splnil jednu z podmienok pre uplatnenie nároku na priznanie starobného dôchodku. Rozhodnutím zo 16. júna 2009 číslo X. odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku preto, že nespĺnil druhú

podmienku priznania tohto nároku, keď nebol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov, ale získal len 10 rokov a 213 dní dôchodkového poistenia.

Navrhovateľ namietal, že zamestnávateľ neuviedol v evidenčnom liste o dobe zamestnania úplné údaje pre potreby výpočtu dôchodku odporkyňou. Uviedol, že chýba náhradná doba pre rozhodnutie okresnej posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia z 10. októbra 1989 na priznanie invalidného dôchodku, čo činilo desať rokov dôchodkového poistenia. Tiež uviedol, že nemá zhodnotenú dobu vojenského cvičenia.

Po dodatočnom zistení a zhodnutí vojenského cvičenia v období od 24. novembra 1976 do 14. decembra 1976 odporkyňa zmenovým rozhodnutím zo 6. októbra 2009 číslo X. zamietla žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok preto, že ani po dodatočnom zistení a zhodnutí uvedenej doby vojenského cvičenia nezískal najmenej 15 rokov dôchodkového poistenia pre priznanie uplatneného nároku, ale získal len 10 rokov a 234 dní dôchodkového poistenia, čo je pre priznanie nedostatočné. Týmto rozhodnutím odporkyňa zmenila rozhodnutie zo 16. júna 2009 v časti odôvodnenia.

Napokon odporkyňa prvým rozhodnutím z 22. januára 2010 číslo X. zrušila zmenové rozhodnutie zo 6. októbra 2009 číslo X. o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o starobný dôchodok z dôvodu, že v časti odôvodnenia rozhodnutia neboli uvedené všetky náležitosti, ktoré viedli k zamietnutiu žiadosti. Druhým rozhodnutím z 22. januára 2010 číslo X. opätovne zamietla žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok s poukazom na § 209 zákona o sociálnom poistení. Z administratívneho spisu vyplýva, že navrhovateľ v minulosti nepožiadaval o invalidný dôchodok. Nezodpovedá preto skutočnosti tvrdenie navrhovateľa, podľa ktorého jeho zamestnávateľ neuviedol úplné údaje o dobe zamestnania do informačného systému odporkyne a že pre toto jeho pochybenie chýbala navrhovateľovi náhradná doba poistenia v trvaní desať rokov dôchodkového poistenia, uznaných na základe rozhodnutia okresnej posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia 10. októbra 1989 vo veci jeho invalidného dôchodku.

V konaní bolo preukázané, že rozhodnutím z 29. januára 1990 číslo X. bol navrhovateľovi priznaný sociálny dôchodok od 10. októbra 1989, ktorý poberá doteraz. Z dôvodu, že bol navrhovateľovi priznaný sociálny dôchodok (nie invalidný dôchodok) poberanie ktorého sa podľa § 255 ods. 1 zákona o sociálnom poistení v znení zákona

č. 310/2006 Z. z. s poukazom na § 9 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení nepovažuje za náhradnú dobu, nebolo možné poberanie dobu poberania sociálneho dôchodku zhodnotiť na dôchodkové účely.

Navrhovateľ nepreukázal ani dobu štúdia po 12. máji 1973 ako uvádza v liste z 25. novembra 2009, preto mu nebolo možné ani túto dobu zhodnotiť ako dobu dôchodkového poistenia pre vznik nároku na starobný dôchodok.

Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na články Ústavy Slovenskej republiky, nebolo možné na ich základe žiadosti navrhovateľa vyhovieť, pretože postup odporkyne nie je s nimi v rozpore.

V odvolacom konaní nové okolnosti, ktoré by správnosť doterajších skutkových zistení a právneho posúdenia veci spochybňovali, zistené neboli. Odvolací súd preto vecne správny rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

Navrhovateľovi s poukazom na § 246c, § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd nepriznal, lebo nebol ani v odvolacom konaní úspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok n i e j e prípustný.

V Bratislave 12. mája 2011

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská